

Handläggare
Håkansson Katarina
Helmer Linda
Hedlund Åsa

Datum
2018-11-05

Diarienummer
KSN-2018-2781

Kommunstyrelsen

Yttrande över betänkandet **Vårt gemensamma ansvar – för unga som varken arbetar eller studerar (SOU 2018:11)**

Förslag till beslut

Kommunstyrelsen föreslås besluta

att avge remissyttrande till Utbildningsdepartementet enligt ärendets **bilaga 1**.

Ärendet

Utbildningsdepartementet har remitterat betänkandet Vårt gemensamma ansvar – för unga som varken arbetar eller studerar (SOU 2018:11) till Uppsala kommun för yttrande senast den 17 december 2018.

Betänkandet kan laddas ned från regeringens webbplats regeringen.se. Sammanfattningen bifogas som **bilaga 2**.

Beredning

Ärendet har beretts av utbildningsförvaltningen, arbetsmarknadsförvaltningen och socialförvaltningen.

Föredragning

Regeringen tillsatte 2015 en särskild utredare, som ska fungera som nationell samordnare, med uppdrag att främja förbättrad samverkan mellan myndigheter, kommuner, landsting och organisationer på nationell, regional och lokal nivå kring insatser för unga som varken arbetar eller studerar. Samordnaren har i betänkandet lämnat förslag och bedömningar utifrån det övergripande målet att bidra till att fler unga kvinnor och unga män ska kunna etablera sig i samhället.

I remissen vill regeringen ha synpunkter på följande förslag i betänkandet:

- En utredning ska tillsättas för att utreda kommunernas juridiska förutsättningar att erbjuda ekonomisk ersättning till unga som omfattas av aktivitetsansvaret.

Utredningen ska kartlägga nuvarande reglering och kommunal praxis, samt vid behov lämna förslag som möjliggör för kommunerna att lämna ekonomisk ersättning till unga som omfattas av detta ansvar. (Avsnitt 9.1)

- Det ska införas en skyldighet för rektorer för gymnasieskolan respektive gymnasiesärskolan att se till att elever som riskerar att avsluta sin utbildning utan att fullfölja den, samt elever som riskerar att slutföra sin utbildning på ett nationellt gymnasieprogram utan att erhålla en gymnasieexamen, erbjuds ett avslutande vägledningssamtal. Vägledningssamtalet ska erbjudas innan eleven formellt anses ha avslutat utbildningen. Om ett vägledningssamtal inte kan hållas ska samma information lämnas till eleven skriftligen. (Avsnitt 10.2)
- Arbetsförmedlingen, Statens skolverk och Socialstyrelsen ska ges i uppdrag att gemensamt identifiera och föreslå åtgärder där nationell samverkan mellan myndigheterna kan bidra till bättre och mer sammanhängande stöd till barn och unga i åldern 0 till 25 år som riskerar att få eller som har svårigheter i sin etablering. (Avsnitt 11.3).

I förslaget till yttrande delar Uppsala kommun problembeskrivningen i betänkandet och välkomnar en ambitionshöjning för att stärka likvärdigheten i insatser för den berörda målgruppen. Kommunen delar samordnarens bedömning att det finns anledning att förbättra samverkan och samordna stöd på såväl nationell som lokal nivå för att både höja kvaliteten i arbetet och öka likvärdigheten mellan kommuner.

Uppsala kommun ställer sig bakom samordnarens förslag om att tillsätta en utredning om kommunernas juridiska förutsättningar att erbjuda ekonomisk ersättning till unga som omfattas av aktivitetsansvaret. Det bedöms kunna bidra till ett bättre och mer likvärdigt stöd till målgruppen. Vidare ställer sig kommunen bakom förslaget om ett Nationellt samordnat stöd från Arbetsförmedlingen, Skolverket och Socialstyrelsen. Kommunen ställer sig också bakom förslaget om att införa en skyldighet att erbjuda avslutande vägledningssamtal för elever som avslutar gymnasiet i förtid eller utan examen – med noteringen att sådana samtal redan hålls i Uppsala kommun – och delar samordnarens bedömning att en sådan nationell reglering skulle ha marginell betydelse på den kommunala självstyrelsen.

Ekonomiska konsekvenser

Inte aktuellt i ärendet.

Kommunledningskontoret

Joachim Danielsson
Stadsdirektör

Ola Hägglund
Tf. chef kommunledningskontoret

Handläggare
Håkansson Katarina
Helmer Linda
Hedlund Åsa

Datum
2018-11-05

Diarienummer
KSN-2018-2781

Utbildningsdepartementet
u.remissvar@regeringskansliet.se
Ert dnr: U2018/01831/UF

Yttrande över betänkandet Vårt gemensamma ansvar – för unga som varken arbetar eller studerar (SOU 2018:11)

Uppsala kommun lämnar följande yttrande över betänkandet Vårt gemensamma ansvar - för unga som varken arbetar eller studerar (SOU 2018:11).

Uppsala kommun delar problembeskrivningen i betänkandet och välkomnar en ambitionshöjning för att stärka likvärdigheten i insatser för den berörda målgruppen. Att fler unga kan etablera sig i samhället är högst angeläget både för ungdomarna själva och samhället som helhet. Uppsala kommun delar samordnarens bedömning att det finns anledning att förbättra samverkan och samordna stöd på såväl nationell som lokal nivå för att både höja kvaliteten i arbetet och öka likvärdigheten mellan kommuner.

Uppsala kommun ställer sig bakom samordnarens förslag om att tillsätta en utredning om kommunernas juridiska förutsättningar att erbjuda ekonomisk ersättning till unga som omfattas av aktivitetsansvaret. Uppsala kommun delar uppfattningen att det kan bidra till ett bättre och mer likvärdigt stöd till målgruppen.

Vidare ställer sig Uppsala kommun bakom förslaget om att införa en skyldighet att erbjuda avslutande vägledningssamtal för elever som avslutar gymnasiet i förtid eller utan examen. Sådana samtal hålls för övrigt redan i dag i Uppsala kommun. Kommunen delar utredarens bedömning att en sådan nationell reglering i viss mån påverkar självstyrelsen, men att dess negativa påverkan är marginell.

Uppsala kommun ställer sig avslutningsvis bakom förslaget i betänkandet om att ge Arbetsförmedlingen, Skolverket och Socialstyrelsen i uppdrag att identifiera och föreslå åtgärder där nationell samverkan kan bidra till bättre och mer sammanhängande stöd till ungdomar som har eller riskerar att få svårigheter i sin etablering.

Kommunstyrelsen

Ordförande
Erik Pelling

Sekreterare
Ingela Persson

Sammanfattning

Samordnaren för unga som varken arbetar eller studerar ska främja förbättrad samverkan mellan myndigheter, kommuner, landsting och organisationer på nationell, regional och lokal nivå. Samordnaren ska fokusera på behovet av en utvidgad samordning kring unga som varken arbetar eller studerar samt samla och analysera kunskap om insatser och deras effekter. Arbetet ska utgå från ett ungdoms-, icke-diskriminerings-, funktionshinders- och jämställdhetsperspektiv. Samordnaren fick, genom ett tilläggsdirektiv, i uppdrag att främja kunskaps- och erfarenhetsutbyte mellan kommuner när det gäller aktivitetsansvaret för unga. Syftet var att öka kvaliteten och likvärdigheten i de insatser som unga erbjuds samt att stärka dialogen mellan staten och kommunerna. Genom ytterligare ett tilläggsdirektiv fick Samordnaren i uppdrag att lämna förslag till ett fortsatt samordnat stöd till aktörer som arbetar med att stödja unga som varken arbetar eller studerar. Det uppdraget redovisades hösten 2017.

Samordnarens uppdrag har varit sektorsövergripande. Flera samhällssektorer och politikområden har betydelse för ungas uppväxtvillkor och möjligheter till etablering. Under uppdragets genomförande har Samordnaren prioriterat det utåtriktade arbetet. Samordnaren har genom detta haft en närmare samarbete med ett antal utvalda kommuner, träffat flertalet andra kommuner, samverkat och fört dialog med myndigheter, nationella organisationer, statliga utredningar samt ett flertal företag och aktörer inom det civila samhället och folkbildningen.

Samordnaren har byggt arbetet på fyra strategier. Den första är förebyggande arbete som är centralt för att minska inflödet till gruppen och handlar om både risk- och skyddsfaktorer. Den andra strategin, kvalitet i insatser, handlar om att stärka förutsättningarna för att unga som varken arbetar eller studerar får ett stöd med hög kvalitet. Den tredje strategin, utvecklad samverkan, handlar om be-

hovet av förstärkt samverkan på alla nivåer vilket kräver arbete med både strukturer, kulturer och relationer. Samordnarens fjärde strategi är ett systemsynsätt, vilket är en förutsättning för att åstadkomma en strategisk styrning som går utöver sektors- och organisationsgränser. Styrningen måste omfatta hela samhällets stöd, vilket inkluderar såväl offentliga, privata samt det civila samhällets organisationer, och utgå från individen och dennes behov.

Vägen till etablering och unga som varken arbetar eller studerar

Kunskap om ungas vägar till etablering och om unga som varken arbetar eller studerar är viktiga förutsättningar för att förstå ungas situation och vilka åtgärder eller insatser som krävs för att öka deras möjligheter till etablering. Vägen från utbildning mot arbete har blivit alltmer krokig och utdragen både i Sverige och i andra länder. Etableringsåldern, då minst 75 procent av en årskull förvärvsarbetar, har ökat från 20-årsåldern under 1980-talet till att stabilisera sig runt 29-årsåldern de senaste tio åren. Strukturella faktorer som konjunktursvängningar, arbetsmarknadens funktionssätt, demografiska förändringar och socioekonomiska villkor har stor betydelse för etableringen. Dessa mer strukturella faktorer ligger utanför Samordnarens uppdrag. Ett av regeringens mål är att alla unga ska påbörja och fullfölja en gymnasieutbildning och det finns flera insatser vars syfte är att uppnå detta mål. De flesta påbörjar gymnasiet efter grundskolan men omkring en tredjedel fullföljer inte sina studier. En del av dem avbryter sin utbildning, andra genom att gå ut gymnasiet med ett studiebevis i stället för en examen. Goda studieresultat i grund- och gymnasieskola har stor betydelse för senare etablering och en avslutad gymnasieutbildning har alltmer blivit en inträdesbiljett till arbetslivet. För de unga som inte har erhållit en examen inom gymnasieskolan är det viktigt att det finns andra alternativ för att kunna slutföra en utbildning, såsom vid komvux eller folkhögskola.

Under 2017 beräknades 127 600 unga i åldern 15–29 år stå utanför studier och arbete i Sverige (NEET). Andelen var som högst i åldersgruppen 20–24 år (8,5 procent jämfört med 3,4 procent bland 15–19-åringar). För omkring en tredjedel av gruppen unga som varken arbetar eller studerar saknas information om vad de gör. De deltar

inte i någon arbetsmarknadsåtgärd via Arbetsförmedlingen eller upp-
bär försörjningsstöd via kommunen. De har inte heller någon er-
sättning från Försäkringskassan.

Bland unga som varken arbetar eller studerar finns det en över-
representation av de som saknar en gymnasieutbildning, unga med
funktionsnedsättning och unga utrikes födda (särskilt unga kvinnor).
Andelen inskrivna på Arbetsförmedlingen utan fullständig gym-
nasieutbildning har ökat från 22 till 38 procent sedan 2012. Under
2017 var arbetslösheten 32 procent bland unga i åldern 20–24 år
utan gymnasieutbildning, jämfört med 11 procent bland unga som
hade en gymnasial eller eftergymnasial utbildning. I gruppen unga
med funktionsnedsättning finns en stor variation som innefattar
individer med fysiska, psykiska, intellektuella och sensoriska funk-
tionsnedsättningar. Generellt har dessa unga sämre levnadsvillkor än
övriga unga och möter ofta särskilda hinder i sin utbildning och i
övergången till arbetslivet. Från 2012 till 2016 ökade antalet ut-
rikesfödda i åldern 18–24 år med 25 procent. Det är en särskilt stor
utmaning att se till att de som har anlät till Sverige sent i tonåren
har möjlighet att påbörja och slutföra en utbildning.

Under de senaste 20 åren har psykisk ohälsa bland barn och
unga ökat i större omfattning i Sverige än i övriga nordiska länder.
Ökningen återfinns i hela ungdomspopulationen, även om andelen
är högre bland barn och unga som befinner sig i svåra psykosociala
förhållanden. Skillnaden mellan unga män och unga kvinnor ökar
dessutom med stigande ålder, där unga kvinnor upplever sig ha sämre
hälsa och fler besvär.

Kommunernas aktivitetsansvar

Samordnaren har haft i uppdrag att bidra till att utveckla arbetet med
det kommunala aktivitetsansvaret vad avser dialog mellan stat och
kommun samt likvärdighet och kvalitet i verksamheten. Arbetet
med det kommunala aktivitetsansvaret har gått framåt sedan lag-
ändringen i skollagen trädde i kraft i början av 2015. Allt fler kom-
muner har en handlingsplan för sitt arbete. Många kommuner har
bättre system än tidigare för registrering och inrapportering av unga
inom aktivitetsansvaret. Kommunerna använder också fler sökvägar
för att nå unga samt erbjuder dem fler insatser för att motivera till-

baka till studier. Allt detta ser Samordnaren som positivt. Trots det finns mycket kvar att göra för att uppnå tillräckligt god kvalitet och likvärdighet över landet.

Arbetet med det kommunala aktivitetsansvaret är både komplext, utifrån att ungdomsgruppen är heterogen med olika behov, och omfattande då det ska vara individcentrerat, i flera fall samordnat och genomföras med hög kvalitet. Skolmyndigheterna gjorde uppskattningen att ungefär 60 000 individer omfattades av ansvaret under 2015. Denna uppskattning var sannolikt en underskattning då drygt 115 200 unga registrerades som aktuella för aktivitetsansvaret av kommunerna under 2016 enligt inrapporterade siffror till Skolverket. Den största gruppen, drygt 45 500, var i för kommunerna okänd sysselsättning. Enligt Samordnarens kommunenkät upplever drygt 85 procent av kommunerna svårigheter med att skapa åtgärder som svarar mot individernas behov. För att ge unga ett individanpassat stöd krävs möjligheter att kunna erbjuda insatser från kommunens olika förvaltningar, men även i samverkan med andra. Syftet med aktivitetsansvaret är att i första hand motivera unga till att påbörja och avsluta en utbildning. Samordnarens ungdomsenkät indikerade att detta kan vara en utmaning då en majoritet av de unga uppgav att de snarare ville arbeta eller praktisera än att påbörja eller återuppta utbildning. Det som unga själva oftast uppgav att de har behov av för att kunna arbeta eller studera var stöd från familj, vänner eller närstående, stöd från personal som de har förtroende för, samt stöd i kontakter med andra myndigheter.

En aspekt av bristande likvärdighet mellan kommuner handlar om ungas förutsättningar att kunna delta i de insatser eller aktiviteter som erbjuds. Personal som möter unga i aktivitetsansvarets verksamheter vittnar om att många unga lever i en mycket utsatt ekonomisk situation. Detta har betydelse för de ungas välfärd i stort, men kan också påverka förutsättningarna för dem att kunna medverka i aktiviteter.

Samordnarens kommunenkät, kommundialoger samt möten med Samordnarens samarbetskommuner visar sammantaget på en stor efterfrågan av mer stöd och vägledning från statliga aktörer i genomförandet av aktivitetsansvaret.

Kvalitet i insatser och insatsers effekt

Samordnaren har haft i uppdrag att systematiskt samla kunskap om och analysera insatser till unga som varken arbetar eller studerar. Det finns inte någon universell insats som fungerar för alla eftersom målgruppen är heterogen och med olika behov.

Insatser i skolan som elevhälsans arbete, anpassning av undervisning samt arbete för ökad närvaro och avslutade studier är viktiga pusselbitar för ungas senare etablering. Det finns också ett generellt behov av att stärka kopplingen mellan skolan och arbetslivet. För att underlätta ungas framtida etablering på arbetsmarknaden bör förebyggande arbete och tidiga insatser inom alla områden ha en tydlig koppling till utbildning, arbete och framtida etablering. De senaste tio åren har kunskapen ökat om vilka insatser unga som varken arbetar eller studerar får ta del av hos olika aktörer. Det finns övergripande kunskap om att effekten är större av vissa typer av insatser, men mer arbete krävs för att med större säkerhet kunna fastslå varför och på vilket sätt vissa insatser är mer framgångsrika än andra. Det rådande kunskapsläget pekar mot att utbildningsinsatser, lönesubventioner, yrkesutbildningar, multikompetent stöd samt kontaktintensivt arbete har positiva effekter för etableringen på arbetsmarknaden. Utöver det lyfter både unga själva och personal som möter unga ofta fram betydelsen av ett bra bemötande och ett individanpassat stöd. Alltför många unga som Samordnaren har mött har beskrivit att detta snarare har utgjort undantag än regel i deras möten med myndigheter genom uppväxten. Vidare lyfts betydelsen av att få en första möjlighet till arbete. Det är svårt att söka och få ett jobb utan att ha tidigare erfarenhet. Individanpassade insatser och ett starkt individuellt och flexibelt stöd med ett bra bemötande är också ett genomgående tema i sammanställningar av professionernas erfarenheter från såväl svensk, nordisk som europeisk nivå. Tid och resurser för att odla en förtroendefull relation beskrivs som avgörande.

Uppväxt, utbildning, arbete, inkomst, boende och hälsa påverkar varandra och vävs samman över livet. För dem som hamnar utanför studier och arbete kan livet förändras mycket snabbt när givna sociala plattformar som exempelvis skolan försvinner. Effekten av insatser för unga som varken arbetar eller studerar bedöms ofta utifrån förmågan att leda till studier eller arbete. Det är viktigt att kom-

plettera bilden med insatser som stärker ungas progression även om de på kort sikt kanske inte resulterar i övergång till studier eller arbete. Allt fler studier har under de senaste åren också lyft fram vikten av sociala nätverk för möjligheterna att få ett arbete. Det gör att insatser och sammanhang som kan stärka nätverken för personer som har få kontakter är betydelsefulla.

En fråga som har betydelse för alla former av insatser är deras tillgänglighet. Kännedomen om insatser kan vara begränsad hos både unga och personal inom olika verksamheter. En del unga har inte resurser eller förmåga att på egen hand ta del av de insatser som finns tillgängliga och då krävs ett mer aktivt uppsökande och motiverande arbete. Ökad tillgänglighet kan ske på flera sätt – från att myndigheter och kommunen samlokaliserar sin verksamhet på arenor där unga rör sig, närvaro på nätet, samarbete med det civila samhällets organisationer, till traditionellt fältarbete och insatser riktade till unga som inte lämnar hemmet. Förmågan att möta och nå ut till unga som det offentliga inte når är något som ofta lyfts fram som en styrka när det gäller det civila samhällets organisationer och deras arbete. Initiativ för ökad tillgänglighet har ofta skett i form av projekt, men är en fråga som behöver finnas kontinuerligt i verksamheter som ska stödja unga.

OECD har riktat kritik mot Sverige för att det görs för få analyser av vad som faktiskt fungerar. Det ska dock inte underskattas vad som de facto krävs för att kunna uttala sig om effekter av insatser. Det finns behov av att utveckla bättre underlag för att kunna genomföra effektstudier. Kunskapsutvecklingen behöver också drivas framåt genom olika undersökningsmetoder och forskningsdiscipliner – inte minst behöver ungas egna röster stärkas. Det är även väldokumenterat att det finns många hinder för att omvandla kunskap till handling och få verksamheter att ta till sig det mest aktuella kunskapsläget. En viktig del i den fortsatta kunskapsutvecklingen handlar om att ta tillvara erfarenheter från unga och professionen i ett kunskapsbaserat arbete, en annan att stärka kopplingarna mellan forskning och praktik på olika nivåer.

Samverkan och samordnat stöd

I uppdraget till Samordnaren är samverkan och samordnat stöd i fokus. Samordnaren ska dels stödja kommunernas samverkan med andra aktörer som folkbildningen, det civila samhällets organisationer och näringslivet, dels arbeta för att den nationella, regionala och lokala samverkan förbättras. Samverkan är inte ett mål i sig utan ett medel för att uppnå vissa önskvärda effekter. Förmågan att åstadkomma samverkan är en särskild kompetens.

Samverkan och samordning kan vara både vertikal och horisontell. Vertikal samordning handlar om koordinering av olika hierarkier/nivåer av styre och finansiering. Horisontell samordning innefattar hur olika policyområden, tjänster, professioner och verksamheter från skilda sektorer sammanförs för att bättre möta olika individers behov. Samverkan och samordning på nationell nivå av regelverk, bidragsgivning, tillfälliga satsningar, kunskapsstöd med mera påverkar förutsättningarna för samverkan på lokal nivå. Det är främst den horisontella samordningen som behöver stärkas.

Många unga har behov som kräver insatser från flera olika aktörer. Brister i samverkan och samordning leder ofta till försämrade upplevelser för enskilda och kan i vissa fall också leda till sämre insatser och stöd. Bristerna avser exempelvis ansvarsfördelning, informationsöverföring, tillgänglighet, likvärdighet och – för individen och närstående – möjligheter att navigera i systemet.

För att åstadkomma samverkan krävs ett aktivt och långsiktigt arbete där utmaningar och problem hanteras kontinuerligt. De hinder och svårigheter som finns är väl kända och har lyfts i de dialoger som Samordnaren har hållit med samarbetskommunerna, folkbildningen, civila samhällets organisationer och privata arbetsgivare. Flera av de hinder eller utmaningar som lyfts är gemensamma för samtliga aktörer. Återkommande poängteras vikten av förståelse för varandras uppdrag, roller och förutsättningar. Vidare påtalas ofta betydelsen av relationer, av att bygga ömsesidigt förtroende och av att ha ett lösningsorienterat förhållningssätt. Sättet att samverka skiljer sig åt i olika kommuner och i olika delar av landet. Det gäller både samverkan inom kommuner och mellan en kommun och privata företag eller civila samhällets organisationer. Inom kommunerna finns många gånger ett behov av att utveckla en bättre samverkan mellan utbildningsförvaltning, socialtjänst och arbetsmarknadsenheter såväl som

med externa aktörer. Det behövs en större förståelse för de förutsättningar det civila samhällets organisationer, folkbildningen och näringslivet har för att kunna utveckla samverkan lokalt.

Samordnarens förslag och bedömningar

Samordnarens har lämnat förslag och bedömningar utifrån det övergripande målet att bidra till att fler unga kvinnor och unga män ska kunna etablera sig i samhället. Eftersom många faktorer påverkar ungas livsvillkor, förutsättningar och möjligheter till etablering krävs flera åtgärder på olika nivåer för att förändring och förbättring ska kunna ske. Det handlar om allt från förbättrade insatser för enskilda individer, förändringar i regelverk, styrning och organisering av olika myndigheter och aktörer, till större samhällsförändringar.

För att stärka förutsättningarna för kommunerna att erbjuda unga likvärdiga insatser av hög kvalitet inom ramen för aktivitetsansvaret föreslår Samordnaren:

- En utredning som ser över kommunernas möjligheter att erbjuda ekonomisk ersättning till unga inom aktivitetsansvaret. Syftet med förslaget är att stärka de ekonomiska förutsättningarna för unga att delta i aktiviteter inom det kommunala aktivitetsansvaret.
- Utveckling av en nationell betygsdatabas som syftar till att underlätta kommunernas kartläggning av vilka unga som omfattas av aktivitetsansvaret samt ansökningsförfarandet till bland annat komvux.
- En tydligare uppföljning av Statens skolverks arbete med det kommunala aktivitetsansvaret i syfte att förbättra stödet till landets kommuner för att höja kvaliteten och likvärdigheten inom aktivitetsansvaret.
- En tydligare uppföljning av Statens skolinspektions granskning av det kommunala aktivitetsansvaret för att åstadkomma en långsiktighet i granskningen av hur kommunerna fullgör sitt ansvar för aktivitetsansvaret.

Utöver förslagen gör Samordnaren bedömningen att en normerande standard bör utarbetas för kommunernas kostnader för det kommunala aktivitetsansvaret. Detta för att skapa mer likvärdiga förutsättningar i genomförandet av aktivitetsansvaret.

För att stärka kvaliteten i insatser föreslår Samordnaren:

- En förstudie om införande av lokal och nationell uppföljning av frånvaro i grund- och gymnasieskolan. Förslaget syftar till att i förlängningen kunna presentera nationell statistik kring frånvaro.
- Införande av ett avslutande vägledningssamtal för elever som avslutar gymnasiet i förtid eller utan examen. Förslaget syftar till att ge elever ett bättre individbaserat stöd och vägledning framåt, bland annat genom information om vilka studier som återstår för att uppnå en examen och om det kommunala aktivitetsansvaret.
- En nationell etableringssamordnare för unga med funktionsnedsättning som syftar till att öka andelen unga med funktionsnedsättning som övergår från studier till arbete.
- En återkommande samlad analys av kunskapsläget om insatsers effekter som syftar till att ge beslutsfattare, tjänstepersoner och praktiker på nationell och lokal nivå ett aktuellt kunskapsunderlag.

Utöver förslagen lämnar Samordnaren en bedömning om att Svenska ESF-rådet bör utlysa medel för projekt för övergångar från gymnasieskolans språkintröduktion till fortsatta studier eller till etablering på arbetsmarknaden.

För att förbättra samverkan och samordnat stöd föreslår Samordnaren:

- Ett tilläggsuppdrag till utredningen Samordnad utveckling för god och nära vård (S 2017:01) att utreda förutsättningarna för, och lämna förslag på hur en sammanhängande barn- och ungdomshälsovård för åldersgruppen 0 till 25 år kan säkerställas.
- Ett uppdrag till Polismyndigheten, Statens skolverk, Socialstyrelsen och Verket för innovationssystem om en lokal försöksverksamhet. Syftet är att åstadkomma ett lokalt sammanhängande stödsystem mellan utbildning, omsorg och hälso- och sjukvård för barn och unga i åldern 0–25 år.

- Ett uppdrag till Arbetsförmedlingen, Statens skolverk och Socialstyrelsen om en samordnad styrning och stöd till lokal nivå. Förslagets syfte är att utveckla en bättre nationell samverkan mellan myndigheterna.
- Indikatorsuppföljning för unga som möter utmaningar i sin etablering som syftar till att bidra till att stärka styrning mot ett samordnat stöd för unga på nationell, regional och lokal nivå.
- Att registerbaserad statistik för unga som varken arbetar eller studerar ska tas fram av Statistiska centralbyrån i syfte att stärka kunskapen om målgruppen.

Utöver det gör Samordnaren bedömningen att Regeringskansliet löpande bör göra sammanställningar och analyser av beslut som rör barn och unga i åldern 0–25 år, i syfte att möjliggöra en bättre sammanhållen styrning av myndigheter.